

плет около цялото село, за да спрат чумата. Но не успели. Тогава изгорили дрехите си, запалили селскостопанския си инвентар, а за да не се виждат голите им тела, се накичили с шума. Преместили се на новото място и основавали селото тук. Основателите са от три рода: *Кърсалъ*, *Чоба̀ноалар*, *Ибоалар*. Други родове: *Караманоалар*, *Кушкоалар*, *Коджамехмедоалар*, *Рашѝдоалар*, *Кो̀пеалар*, *Кұлоалар*. Тук идва от Шивачево Иван Камбуров. От разваления плет идва и името на селото: *юрен, йорен* (ögen) ‘съборена, разрушена стена, развалина’, с умалителна наставка *-джик*. Някога С. Табаков, без да знае местното предание, го тълкува като ‘развалина от градище’. Това вероятно е било основание за комисията през 1934 г. да преименува селото на *Градско*, въпреки че голямо градище (стара крепост) край селото липсва.

Градско е било в Сливенска каза, а след 1878 г. – в Сливенска околия. Като по-малко село влиза в Новачевска или в Беленска община. Дълго време населението е само мюсюлманско. След Освобождението се заселват и българи, но турското население е мнозинство. Напоследък е построена джамия, а черквата още не е завършена. Началото на читалище „Надежда“ е поставено през 1928 г.

Според Поайе през 1859 г. в селото е имало 60 къщи с около 300 души. Според извършените преброявания динамиката в броя на населението е следната: 1905 г. – 58 къщи и 395 души; 1920 – 378 души; 1926 – 72 сгради, 88 домакинства и 449 души; 1934 – 554 души; 1956 – 728; 1978 – 784, 2001 – 539, а 2010 г. – 570 жители.

Поминъкът на населението в миналото е характерният за полупланински-те райони – по-малко земеделие, повече животновъдство и дърводобив. При разработване на мините в Балканбас голяма част от мъжете стават мъньори.

Землището на Градско с площ 26,6 кв. км граничи със землищата на селата Новачево, Жълт бряг, Бяла паланка, Божевци. Почти изцяло е планинско, като при Студенец (Соуджак) достига 1813 м височена. Ридовете са покрити с гори и пасища, а за земеделие се използват земите предимно в речните долини.

Названията на местностите са изцяло от турски произход.

ЖИ: *грàдскалия, грàдскалийка, грàдскалии, градскалийче.*

МИ: *Авджѝк, Агълче, Агаджѝк, Айъдъ юрдю, Айкън тарла, Айлà малък, Акчàс боюнда* (*Акчàс боют*), *Акчè сувенди*, *Акчè юvezъ* (*Акчè ювèз янà*), *Али бей ери*, *Алкоси ери*, *Алпаниъ тарла*, *Алматъка*, *Амзà дерè*, *Арабаджѝ дерè*, *Арабà конàк*, *Арпатъка*, *Ашир тарла*, *Ашламатà*, *Баатък акт*, *Баатък тарла*, *Балтаджѝк*, *Бахчà авлù*, *Битъялък*, *Бичкѝ яня*, *Бозатъка*, *Великова чешимà*, *Гермèн кая*, *Гедикà*, *Гидѝк чаир*, *Голàма сиврѝя*, *Гòрна маҳалà*, *Гràдско* (*Юренджѝк*), *Гуджинà алъг*, *Гъолджѝк дюзю*, *Гюн насралък* (*Гъонджѝк дюзю*), *Даул тарла*, *Денем армùт*, *Дервѝши алàн*, *Дервѝшико*, *Дерèн домùз*, *Дерè чаир*, *Дерменджà алàн*, *Дермèн янъ*, *Джадѝ гидѝ*, *Джамалски грòбища* (*Джамал мезàр*), *Джевезлика*, *Джиданлас*, *Дикмèн таш*, *Добруджса чаир*, *Довàн баир*, *Долай тарла*, *Долната маҳалà*, *Дюз кая чаир*, *Дюс айкън*, *Дядомаринов връх*, *Ев янъ*, *Ейлà тарла*, *Еминджéдору*, *Емишèн*, *Емиш тарла*, *Ениджà*, *Ериклика*, *Ески юрт*, *Зайкова*